

detailerede Regler for Udøvelsesmaaden af Fiskeriet i Limfjorden, medens Lovforslaget for de øvrige Fjordes Vedkommende overlader Udstedelsen af deslige Forordninger til Administrationen giennem lokale Regulativer, da turde det være tilstrækkeligt at henvise dels til den Forskjel, der paa Grund af Limfjordens Udstrækning og Omfanget af Limfjordsfiskeriet er mellem denne Fjord og enhver af Landets øvrige Fjorde og Vig, dels til de historiske Forhold, der nu en Gang have udviklet en Lovgivning for Limfjorden, som vistnok bør bibeholdes og vil kunne have sin Betydning ogsaa for Lovgivningen for de andre Fjorde, idet den som et legalt Regulativ vil kunne tjene som Forbillede for de Regulativer, der ville være at udfærdige for disse.

De i Lovforslagets her omhandlede Paragrafer optagne Bestemmelser ere i det Hele overensstemmende med de nu gjældende Regler. Med Hensyn til de enkelte Afvigelser bemærkes følgende:

§ 19 er bleven behandlet under § 8, hvortil her henvises.

§ 20. Det i Loven af 29. Decbr. 1857 § 2 brugte Udtryk: at binde „over“ de autoriserede Skjelbe er blevet forandret til at binde „efter“ Skjelben som et mere korrekt Udtryk, da Maskerne nemlig ikke kunne bindes over de paagjældende Skjelbe. Den Skjelbe, Garnet bindes over, maa nødvendigvis være lidt større end den autoriserede, der ellers ikke vil kunne passe i Masken efter Bindningen, paa Grund af den Plads, Knuderne optage. Et Lovgivningen ej heller har tænkt sig, at Maskerne skulde bindes over Skjelben, finde vi bekræftet ved D. L. 5—10—45, som nævner Skjelbe „og“ Nætbør, ikke „eller“, og dermed viser, at der er Forskjel paa disse Gjenstande. Skjelben, som er rund, kan ikke bruges til at binde over, men anvendes kun af Kontrollen til Prøve, som Normen for Minimum; Nætboret derimod bruges til selve Garnbindingen og maa, for at være hensigtsmæssigt dertil, have en mere fladtrykt Form med en skarpere Kant for Knudernes Sammenbragning.

§ 21. Den Bestemmelse, at Overgangen fra en mindre til en større Maskevide skal tages af eller foregaa paa det for den mindre Maskestørrelse bestemte Målemaal, er nødvendig, da, hvis det Modsatte blev tilladt, Overgangen kunde langdrages saaledes ind paa Målemaalet for den større Maske, at det aabnede Vej for Glusion. Paragrafens Slutningsbestemmelse er absolut nødvendig for at undgaa Strid ved Målingen og grundet i, at Redskaber i Almindelighed føres til Vigt saaledes, at Maskerne komme til at staa i Virksomhed.

§ 22. I Henseende til denne Paragraf henvises til Motiveringen af § 6.

§ 23. Det er fundet rigtigere at optage den her omhandlede Bestemmelse som en almindelig Regel i Stedet for, som i den nu gjældende Lovgivning, at gjentage den med Hensyn til hvert enkelt Nebstøb. Ved Begyndelsesordene „hvor ikke særlig Hjemmel dertil haves“ er navnlig tænkt paa de matriculerede Bundgarnstæder og koncessionerede Baadrætsstæder samt til saadanne Tilfælde, hvor Fiskeriets Udøvelse nærmest hviler paa privatretlig Adkomst.

Ufstanden fra Naers og Bækkes Udløb i Fjorden er sat til 100 Favne i Stedet for 50 Favne, der er den for Lidet fastsatte Ufstand. En Ufstand af 100 Favne, der ikke er noget stort Måal for Forholdene i Havet, synes nemlig ikke at være længere end hvad Njemmedet med Bestemmelsen, at holde Afdgangen til de første Vandløb aaben for de deri legende Fisk og at besyttede den ved disse Vandets Udløb staaende Yngel, kræver.

§ 24. Medens Udvalget iøvrigt har forment, at den almindelige Lovgivning for Limfjorden bør være anvendelig for alle Fjordens Vig og Smaafjorde, turde den særlige Stilling, „Kilen“ allerede indtager i retlig Henseende, saavel som dens ejendommelige Naturforhold tilstrækkelig begrunde, at der for samme udfærdiges en særegen Fiskerivedtægt.

§ 25. Med Hensyn til §§ 25—32 inkl. skulle vi i Almindelighed bemærke, at det vigtige Silbefiskeri fornemmelig i Limfjordens østlige Del mellem Hals og Løgstør Grunde, som siden Besterhavets Gjennembrud 1825 ved Agger lidt efter lidt er gaaet tilbage og nu kun er Skygge af hvad det var i forudgangs Dage, i sin Tid var nærmest koncentreret i Ribe Bredning og Aggersund og i de af Strømmens Løb dannede dybere Indstrømninger mellem Grundene og mellem disse og Landet. Overalt anbragtes der Bundgarn til Fangst af den indstrømmende Silb, og traad Virksomhed fandt Sted paa Søen som paa Landet, hvor Silben gjællebes og nedfaldedes til Videreforførelse langt ud over Landets Grændser. Fra Aalborg udfiskedes til sine Lider mange Skibsladninger til østerrigske Havne, ligesom store Partier afgik til Bestindien, hvor Plantagejerne an-